

บทที่ 1

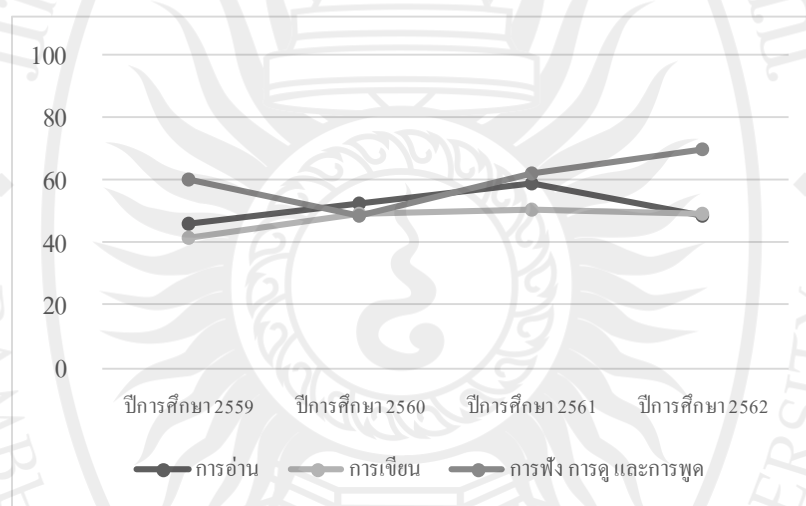
บทนำ

ความเป็นมา

จากสภาวะโลกปัจจุบันที่เต็มไปด้วยการเปลี่ยนแปลง และข้อมูลข่าวสารสังคมที่มาจากมุมต่าง ๆ ของโลกนั้น ทำให้เราต้องยอมรับว่ามนุษย์จะต้องเป็นบุคคลที่ทันต่อเหตุการณ์ มีการรับข้อมูล ข่าวสารใหม่ ๆ อยู่เสมอ ภาษาต่างประเทศนั้นถือว่าเป็นกุญแจสำคัญในการสร้างความเข้าใจ และเปิดโลกทัศน์ อีกทั้งยังเป็นช่องทางให้ผู้คนสามารถรับข้อมูลข่าวสารได้หลากหลายมากขึ้น เพราะปัจจุบันข้อมูลไม่ได้ใช้ภาษาไทยที่เป็นภาษาราชการของเราเท่านั้น แต่มาในรูปแบบของภาษากลางของโลกที่ช่วยเชื่อมโยงเครือข่ายสังคมออนไลน์เข้าไว้ด้วยกัน เมื่อมนุษย์มีความสามารถในการใช้ภาษาดังกล่าว ก็จะทำให้การติดต่อรวมถึงการแลกเปลี่ยนข้อมูลเป็นไปได้ง่ายขึ้น ภาษากลางที่กล่าวมาข้างต้นนั้น คือ ภาษาอังกฤษ โดยภาษาอังกฤษได้กลายมาเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสาร และเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการลดช่องว่าง อีกทั้งยังสร้างความเข้าใจให้แก่มนุษย์ทั่วทุกมุมโลก จึงเป็นที่มาของการบรรจุเป็นวิชาพื้นฐานที่ผู้เรียนจะต้องได้รับการเรียนรู้ จากสาเหตุดังกล่าวทางสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงเล็งเห็นความสำคัญ โดยกล่าวว่า “ในโลกรปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม และวิถีทัศน์ของชุมชนโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรี และความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเอง และผู้อื่นดีขึ้น รวมถึงเข้าใจความแตกต่างของภาษา และวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง เป็นต้น มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้เพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่าย และกว้างขึ้น อีกทั้งยังมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 1)

การติดตามข่าวสารหรือข้อมูลต่าง ๆ ที่รวดเร็ว และกว้างขวางจำเป็นจะต้องอาศัยการอ่าน แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นผู้เรียนส่วนใหญ่ต่างละเลย และไม่ได้ให้ความสำคัญในเรื่องนี้เท่าที่ควร จึงทำให้การรับข้อมูลข่าวสารในบางครั้งอาจไม่ครบถ้วนหรือไม่ได้รับข้อมูลใดเลย การอ่านจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนก้าวหน้าและทันต่อเหตุการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับ ทักษพร โพธิ์เหมือน (2561 : 1) ที่กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่ต้องได้รับการส่งเสริมเนื่องจากทักษะนี้เองจะเป็นทักษะที่คงอยู่กับผู้เรียนได้นานที่สุด และยังสอดคล้องกับ อมรรัตน์ ดาหลง (2551 : 1) ที่กล่าวว่า การอ่านจะช่วยให้ผู้เรียนเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ต่าง ๆ ซึ่งมีผลต่อพัฒนาการของมนุษย์ทั้งทาง

สติปัญญา อารมณ์ และสังคม และคำกล่าวข้างต้นยังสอดคล้องกับงานวิจัยจากต่างประเทศ โดย พอสตัน และ บรูเดอร์ (Paulston and Bruder. 1976 : 157) ได้มีการระบุในงานวิจัยว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นมุ่งเน้นทักษะ 4 ด้านด้วยกัน ซึ่งประกอบด้วย การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยการอ่านนั้นจัดเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดสำหรับผู้เรียนมากกว่าทักษะด้านอื่น ๆ พระมหาเอกลักษณ์ เทพวิจิตร (2558 : 1) กล่าวว่า ทักษะด้านการอ่านนั้นเป็นหัวใจหลักในการเรียนรู้ในทุก ๆ วิชา อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือช่วยผู้เรียนในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมในเรื่องต่าง ๆ ฉะนั้นผู้วิจัยจึงสังเกตเห็นว่า การอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ต้องได้รับการฝึกฝนและพัฒนาต่อไป



ภาพประกอบ 1 คะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-NET

ถึงแม้จะมีงานวิจัยหลากหลายที่สรุปได้ตรงกันว่า การอ่านนั้นเป็นทักษะที่สำคัญ แต่กลับพบข้อมูลที่ชวนให้กังวลใจ จากภาพประกอบ 1 แสดงให้เห็นว่าผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐานหรือ O-NET ในวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งมีคะแนนสูงกว่าระดับประเทศ แต่หากทำการวิเคราะห์เป็นรายข้อ และแยกไปในด้านต่าง ๆ พบว่า การอ่านในปีการศึกษา 2562 นั้น มีค่าเฉลี่ยที่น้อยลงจากเดิมในปี 2559 ปี 2560 และปี 2561 มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 45.78 52.55 และ 58.55 ตามลำดับ แต่ในปี 2562 กลับมีคะแนนเฉลี่ยเพียง 48.65 (สถาบันการทดสอบการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2562 : 1) โดยผู้เรียนมีคะแนนด้านการอ่านที่ต่ำกว่าด้านอื่นอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะข้อคำถามที่ด้วยเรื่องของการอ่านที่ต้องการให้ผู้เรียนสรุปความเข้าใจ โดยผู้เรียนจะต้องอนุมานจากเรื่องที่อ่าน ผลปรากฏว่าผู้เรียนทำได้เพียงร้อยละ 25 และบางข้อที่ผู้เรียนจะต้องคาดเดาคำ

ในช่องว่างจากเนื้อเรื่องที่ตั้งไว้ ผลปรากฏว่าไม่มีผู้เรียนคนใดทำได้ ซึ่งสร้างความกังวลใจให้กับผู้สอนเป็นอย่างมาก ซึ่งในการศึกษาภาษาต่างประเทศ ก็มีความจำเป็นที่ผู้เรียนจะต้องใช้การอ่านนี้เพื่อศึกษา และฝึกฝน เช่นที่กล่าวโดย อมรรรัตน์ ดาหลง (2551 : 2) ว่าภาษาอังกฤษจะเป็นภาษาสากลที่ต้องใช้ในชีวิตประจำวันผ่านสื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ ป้ายตามถนนหนทาง ป้ายโฆษณา แบบฟอร์มราชการ สลากยา การ์ตูน ฯลฯ ในยุคข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศ (Information Communicative Technology) คนที่สามารถอ่านภาษาอังกฤษได้ดีกว่าย่อมสืบค้น และพัฒนาต่าง ๆ ได้มากกว่าคนที่อ่านออกเขียนได้เฉพาะภาษาหลักของตนเอง ดังนั้นจะเห็นได้ว่าภาษาอังกฤษถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการที่จะแสวงหาความรู้จากสื่อที่ครอบคลุมมากขึ้น

โรงเรียนสฤทธิเดชได้จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ รวมถึงการให้ผู้เรียนฝึกทักษะซ้ำ ๆ จนเกิดความชำนาญ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกในด้านภาษาในขณะเดียวกัน ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นถึงประสิทธิภาพที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุผลตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ โดยการอ่านนั้น ได้มีการนำการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค DR-TA (Directed Reading-thinking Activity) ซึ่งเป็นเทคนิคสำคัญในการจัดการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยเลือกมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนด้านการอ่านภาษาอังกฤษของโรงเรียนสฤทธิเดช ที่กระตุ้นผู้เรียนในด้านความคิด วิเคราะห์ และคาดเดาสิ่งที่เกิดขึ้นจากเนื้อเรื่องที่ ได้รับ ดังที่งานวิจัยของเพ็ญดาว ไชยสาร (2560 : 89) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค DR-TA นั้นจะช่วยให้ผู้เรียน เกิดความสนใจ และแสดงความคิดเห็นจากคำถามปลายเปิด ซึ่งตรงกับ เอล-โคหนี (El-Kouny, 2006 : 147-152) ที่ได้ศึกษาประสิทธิภาพของ DR-TA ในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยกล่าวถึงข้อสรุปจากผู้เรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นชาวอียิปต์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 72 คน ซึ่งมีการแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม จากการวิจัย พบว่า ความแตกต่างในการอ้างอิง และสรุปความเข้าใจในการอ่านระหว่างผู้เรียนทั้งสองกลุ่ม มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้เรียนรู้ด้วยเทคนิคการอ่านแบบ DR-TA มีการพัฒนาการอ่าน ทักษะการคิด และการสรุปความเข้าใจในการอ่านเพิ่มมากขึ้น ซึ่งขั้นเทคนิคการอ่าน DR-TA นั้นมีการแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอนด้วยกัน โดยสตอฟเฟอร์ (Stauffer, 1975 : Unpage) ได้กล่าวว่าผู้เรียนจะสามารถตั้งเป้าหมายในการอ่านโดยประเมินจากประสบการณ์ และระดับความสามารถของผู้เรียนเอง อีกทั้งยังปรับระดับการอ่านให้เข้ากับเป้าหมาย และระดับความยากง่ายของเนื้อหา หลังจากนั้นผู้สอนมีหน้าที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจมากขึ้นจากการเฝ้าสังเกตการณ์ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาความเข้าใจ โดยการหาข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ สุดท้ายผู้สอนจะมีหน้าที่ในการนำเข้าสู่กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนการเรียนรู้ภายในห้องเรียนซึ่งในการทำกิจกรรมนี้ผู้สอน จะได้เห็นถึงการสะท้อนความคิด

ของผู้เรียนในเชิงนามธรรมรวมถึงการตัดสินคุณค่าจากเรื่องที่อ่านของผู้เรียนด้วย ต่อมา เทอร์นีย์ และ ริดเดนซ์ (Tierney and Readence. 2005 : 20) ได้ทำการปรับปรุงขึ้นใหม่เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้มากขึ้นโดยมุ่งกระบวนการคิดจากการคาดเดา และการเชื่อมโยงเรื่องที่อ่าน จากความรู้เดิม โดยแบ่งออกเป็น 2 ช่วงด้วยกัน โดยเริ่มจากช่วงหลัก คือ ช่วงที่ 1 ว่าด้วยเรื่องของกระบวนการคิด โดยผู้เรียนจะต้องทำการอ่านในใจ และคาดเดาคำตอบด้วยตนเอง โดยจะต้องผ่านการตรวจสอบพร้อมทั้งสรุปผลเพื่อหาความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน ในขณะที่ช่วงที่ 2 นั้นผู้เรียนจะต้องมีการฝึกทักษะ โดยทำการทบทวนผ่านแบบฝึกหัดเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ซึ่งเทคนิคการอ่านแบบ DR-TA นั้นจะทำให้ผู้เรียนสามารถฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจ และยังส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์ และตัดสินคุณค่าได้ด้วยตนเองอีกด้วย

เมื่อสังเกตการจัดการเรียนรู้จากเทคนิคการอ่าน และขั้นตอนของ DR-TA แล้ว ทำให้เห็นว่าเป็นเทคนิคการอ่านที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการอ่านที่ดีขึ้น อีกทั้งยังส่งเสริมให้ผู้เรียนนั้นมีความสามารถในการอ่านโดยอ้างอิงผลการวิจัยของ ฉัฐธิดา กลางประชา (2557 : 53) ที่ได้มีการศึกษาผลของการสอนโดยผ่านเทคนิคการอ่านแบบ DR-TA ในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเชียงยืนพิทยาคม ซึ่งพบว่าผู้เรียนมีคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเฉลี่ยร้อยละ 78 และงานวิจัยของ ปวีริสา ประทุมจร (2561 : 94) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การจัดการเรียนแบบ KWL Plus ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบ DR-TA พบว่า ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 73.56 และมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 81.25 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเทคนิคการอ่านแบบ DR-TA นั้นทำให้พัฒนาการอ่านได้ดีขึ้น

นอกจากการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค DR-TA แล้ว ผู้วิจัยยังเล็งเห็นประสิทธิภาพของบอร์ดเกม เนื่องจากบอร์ดเกมคือเกมกระดานชนิดหนึ่ง ที่มีรูปแบบการเล่นที่กระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้ โดยมีการจำลองเนื้อหาต่าง ๆ ลงไปในการ์ดหรือชิ้นส่วนของบอร์ดเกมนั้น ๆ มีการแข่งขันที่สนุกสนาน และเรื่องราวของเกมที่จะช่วยเสริมสร้างจินตนาการ อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ผ่อนคลายความกังวล ซึ่งทั้งหมดนี้ถือเป็นส่วนประกอบของบอร์ดเกม ที่จะกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดกระบวนการพัฒนา ตั้งเป้าหมาย และคาดเดาสิ่งที่จะเกิดขึ้นจากเนื้อเรื่องที่ได้รับ หรือประสบการณ์ที่ตนมี ซึ่งสอดคล้องกับบทความวิจัยของ อิลิค ดาลิน (Erik Dahlin. 2015 : 2) ที่กล่าวว่า บอร์ดเกมเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาอย่างยั่งยืน เนื่องจากมีการจำลองสถานการณ์ร่วมกัน ยอมรับกฎเกณฑ์ บทบาท และสมมติฐาน อีกทั้งยังเป็นแนวทางในการปรับปรุงประสิทธิภาพการสอน รวมทั้งส่งเสริมองค์ประกอบการแข่งขันในสภาพแวดล้อมที่ไม่กดดัน เช่นเดียวกับลักษณะของนวัตกรรมทางการศึกษาที่เชื่อว่าการดำเนินกิจกรรมผ่านเกม

(Game-based Learning หรือ GBL) ตรงกับการวิจัยของ ปรีวิศา นามบุญจิตร (2557 : 122) กล่าวว่า เกมมีประโยชน์ในการชักจูงให้ผู้เรียนมีความสนใจในบทเรียน ทำให้เข้าใจ และจดจำบทเรียน ตลอดจนใช้ทบทวนบทเรียนได้อย่างดี นอกจากนี้เกมยังส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน และจัดการบรรยากาศภายในห้องเรียนให้ลดความตึงเครียดลงได้

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ด้านการอ่าน วิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค DR-TA ร่วมกับบอร์ดเกม กับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค DR-TA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งนี้ก็เพื่อพัฒนา ศักยภาพด้านภาษาที่จะพัฒนาขีดความสามารถของผู้เรียนในโอกาสต่อไป อีกทั้งยังเป็นการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น โดยท้ายที่สุดแล้วผู้วิจัยคาดหวังที่จะพัฒนาผู้สอน ในการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบใหม่ ๆ ที่จะช่วยให้การเรียนรู้ไม่หยุดนิ่งอีกต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน วิชาภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการจัดการ เรียนรู้ด้วยเทคนิค DR-TA ร่วมกับบอร์ดเกม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน วิชาภาษาอังกฤษ หลังเรียนระหว่าง การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค DR-TA ร่วมกับบอร์ดเกมกับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค DR-TA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ประโยชน์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ก่อให้เกิดแผนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นในการยกระดับความสามารถ ด้านการอ่าน วิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค DR-TA ร่วมกับบอร์ดเกมกับ การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค DR-TA เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาขีดความสามารถด้านการอ่าน ของตนเอง อีกทั้งยังเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนในโอกาสต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาส ในเขตพื้นที่ อำเภอเมืองจันทบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสฤทธิเดช สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และกำหนดกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับฉลากเลือกกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม ผลการจับฉลาก ปรากฏว่า กลุ่มทดลองที่ 1 คือ ม.3/2 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค DR-TA ร่วมกับบอร์ดเกม กลุ่มทดลองที่ 2 คือ ม.3/1 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค DR-TA

ตัวแปรที่จะศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่

- 1.1 การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค DR-TA ร่วมกับบอร์ดเกม
- 1.2 การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค DR-TA

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

- 2.1 ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน วิชาภาษาอังกฤษ

3. ขอบเขตของเนื้อหา

ขอบเขตของเนื้อหา ได้แก่ สารที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจ และตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็น อาทิเช่น บทความ บทอ่าน จากสื่อสิ่งพิมพ์ ข่าว และนิทาน ประกอบด้วยตัวชี้วัด 1) ต 1.1 ม.3/1 ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง 2) ต 1.1 ม.3/3 ระบุ และเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กับประโยค และข้อความที่ฟังหรืออ่าน 3) ต 1.1 ม.3/4 เลือก/ระบุหัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียด สนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งให้เหตุผล และยกตัวอย่างประกอบ

4. ระยะเวลาในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค DR-TA ร่วมกับบอร์ดเกม จำนวน 5 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวมเป็น 15 ชั่วโมง และแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค DR-TA จำนวน 5 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวมเป็น 15 ชั่วโมง

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้นิยามศัพท์ในขอบเขต และความหมาย ดังนี้

การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค DR-TA หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่จะฝึกให้ผู้เรียนสามารถคาดเดาเหตุการณ์ในเนื้อหาที่กำลังจะได้อ่าน หรือข้อมูลที่กำลังจะได้รับ และสามารถ

สะท้อนข้อมูลออกมาจากการวิเคราะห์ และสรุปผล โดยอ้างอิงจากสภาพแวดล้อมโดยรวมของชื่อเรื่อง และรูปภาพประกอบเนื้อหา ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถระบุจุดประสงค์ของการอ่านได้ง่ายยิ่งขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคของสตอर्फเฟอร์ ซึ่งมี 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นตอนกำหนดวัตถุประสงค์ 2) ขั้นตอนแนะนำอัตราเร็วในการอ่านที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ และสื่อ 3) ขั้นตอนสังเกต ตรวจสอบ 4) ขั้นตอนพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน และ 5) ขั้นตอนกิจกรรมเสริม เพื่อมาเป็นเทคนิคการอ่านที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

บอร์ดเกม หมายถึง เกมชนิดหนึ่งที่คุณเล่นจะต้องทำการย้ายอุปกรณ์ ชิ้นส่วนต่าง ๆ บนบอร์ดหรือพื้นผิวใด ๆ ที่มีการสร้างสัญลักษณ์ไว้ภายใต้กฎกติกาที่กำหนดในการเล่น ซึ่งมีทั้งบอร์ดเกมที่มีพื้นฐานอยู่บนกลศาสตร์ บอร์ดเกมที่ใช้โชคเป็นองค์ประกอบ และบอร์ดเกมที่ใช้โชคเพียงอย่างเดียว ไม่มีองค์ประกอบอื่นเลย อีกทั้งยังมีการจำลองสถานการณ์ขึ้นมาภายใต้เงื่อนไข และกฎเกณฑ์ที่ผู้เล่นยอมรับร่วมกัน ซึ่งเป็นการละเล่นที่จำลองเหตุการณ์จากสถานการณ์จริงต่าง ๆ แต่ไม่มีผลต่อการดำรงชีวิต และยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการฝึกฝนพัฒนาความรู้ในกลุ่มคนทุกวัยภายใต้บรรยากาศสนุกสนาน ไร้ซึ่งความกดดันในการดำเนินกิจกรรม ทำให้ผู้เล่นเกิดความผ่อนคลาย และการมีส่วนร่วมระหว่างผู้เล่น

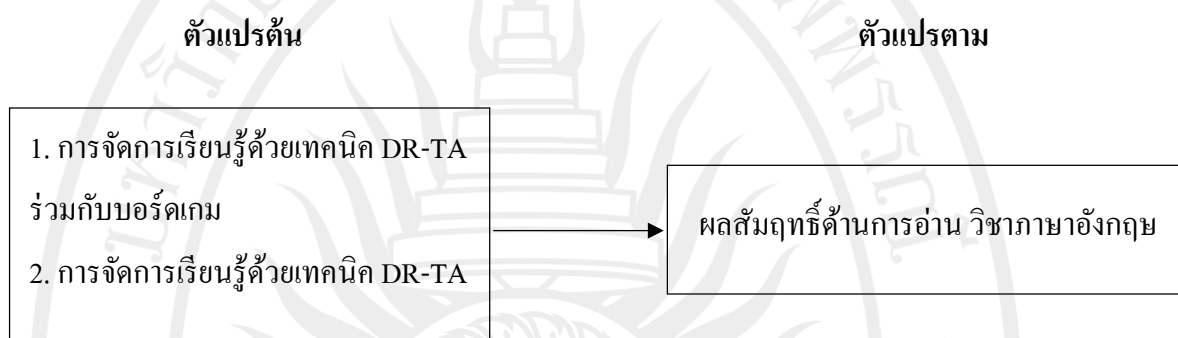
การอ่าน หมายถึง การที่ตามองเห็นข้อมูลเป็นตัวอักษร และสมองสามารถแปลความออกมา เป็นความเข้าใจ ซึ่งการอ่านจะต้องอาศัยจินตนาการ และความรู้เดิมในการคาดเดาเนื้อหาล่วงหน้า หลังจากนั้นแปลตัวอักษรเหล่านั้นเป็นความรู้ และเมื่อการอ่านสัมฤทธิ์ผล ผู้อ่านจะต้องสามารถอธิบาย แสดงความคิดเห็นไม่ว่าจะเห็นด้วยกับสิ่งที่ตาเห็นหรือไม่ก็ตาม

ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน หมายถึง ความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการใช้ทักษะการอ่านได้อย่างคล่องแคล่ว แสดงออกผ่านการรับรู้ความหมายของคำศัพท์ สรุปใจความของเรื่องได้ โดยคะแนนได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน ซึ่งผู้เรียนจะต้องสามารถตีความ สรุปความจากเรื่องที่อ่านได้ ว่าเรื่องนั้นเกี่ยวกับอะไร มีความสำคัญอย่างไร และต้องสามารถแสดงความคิดเห็น ตั้งคำถามหรือตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน วิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค DR-TA ร่วมกับบอร์ดเกมกับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค DR-TA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามกรอบแนวคิดสรุปได้เป็นแผนภูมิดังนี้



ภาพประกอบ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค DR-TA ร่วมกับบอร์ดเกม มีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน วิชาภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค DR-TA ร่วมกับบอร์ดเกม มีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน วิชาภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค DR-TA